

Соціальне сирітство — явище, пов'язане з ухилянням або усуненням від виконання батьківських обов'язків по відношенню до дитини

Національне сирітство — явище обумовлене виїздом усієї родини закордон, тобто втрата підростаючим поколінням національного коріння.

Міграція — зміна місця проживання.

Міграція маятникова — регулярне переміщення людей між місцями проживання і професійної зайнятості, які часто знаходяться в різних населених пунктах.

Діти трудових мігрантів — діти, чії батьки (або хтось один із них) виїхали на заробітки до іншої країни чи міста.

Сім'я — це група людей, яка складається з мешканців, що проживають в одному помешканні та знаходяться у законних відносинах один з одним як подружжя або батьки та діти (також можливо, включення розширеної групи людей, що мають кровну спорідненість, законно всиновлених).

Стиль виховання — система прийомів впливу на вихованців. Залежить від змісту діяльності, яка лежить в основі міжособистісних стосунків, ставлення до партнера й характеру взаємодії у спілкуванні

Батьківські права та обов'язки — особисті й майнові права та обов'язки, які надає закон батькам для забезпечення належного виховання і матеріального утримання дітей, а також захисту їхніх прав та обов'язків.



Новітня еміграція: проблема національного та соціального сирітства



2017 року

Однією з прикрий прикмет нашого часу визнається соціальне сирітство, коли діти, формально маючи батьків, залишаються без їхньої опіки і яким доводиться долати далеко не дитячі труднощі та швидше дорослішати. Це відбувається внаслідок соціально-економічних (прагнення до підвищення добробуту родини, якомога швидшого розв'язання житлових проблем, фінансування навчання дітей) і морально-психічних (бажання батьків удосконалити знання іноземної мови дітьми, оволодіння музичною освітою, танцювальним мистецтвом, відвідання музеїв та історичних пам'яток з метою гармонійного всебічного розвитку і пошуку коштів для цього) причин.

Правила батькам, що від'їжджають на заробітки за кордон і залишають свою дитину на Україні

1. Доручити виховання своєї дитини надійній людині, оформити на неї тимчасову опіку над дитиною..
2. Підготувати матеріальну базу для дитини.

3. Психологічно налаштувати дитину на розлуку:
 - почати підготовлювати дитину, ще за півроку до від'їзду;
 - обговорити з дитиною причини від'їзду;
 - пояснити дитині з ким вона залишиться після від'їзду батьків.
4. Довести до відома адміністрацію школи та класного керівника про ситуацію в сім'ї, залишити координати опікуна.
5. Організувати регулярний зв'язок з дитиною, опікуном.
6. Систематично цікавитися життям дитини (контроль і спілкування – не менше 1 разу на тиждень).
7. Під час розмов проявляти любов, ласку та турботу до дитини.
8. Надсилати подарунки дитині.
9. Знаходити можливість відвідувати дитину.

10. Здійснювати контроль за коштами, які отримує дитина.
11. Підтримувати зв'язок зі школою.
12. Обговорити проведення дозвілля дитини з опікуном.
13. Свідомо відчувати свій батьківський обов'язок, тобто пам'ятати про цілісність сім'ї.

Прудова міграція і сім'я – це речі, звичайно, погано сумісні, але можливі. Можливі за умови, якщо всі члени сім'ї мають однакові пріоритети. Якщо всі члени сім'ї згодні, що саме головне – це створити якийсь матеріальний фундамент для свого існування, заробити грошей і ради цього можна й потрібно йти на певні жертви, тоді один з членів сім'ї цілком може виїхати на заробітки, решта членів сім'ї буде його ніжно, віддано і вірно чекати, радіти кожній можливості з ним побачитися, бути вдячним за кожну прислану копійку, і все буде добре.